

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Oracula Metrica Iovis, Apollinis, Hecates, Serapidis, Et
Aliorum deorum ac vatum tam virorum quam feminarum**

Opsopäus, Johannes

Parisiis, 1599

Testimonia aliquot de oraculis graecorum

[urn:nbn:de:bsz:31-248498](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248498)

TESTIMONIA ALIQVOT DE
ORACVLIS GRÆCORVM.

Neq; enim omnia quæ sparſim apud au-
ctores veteres occurrūt, tibi lector obtru-
dere & bonitate tua abuti decreui. Singu-
la oracula ſingulos tractatus requirerent.
Cōſcripſerat è Græcis Philemon Atheniē-
ſis op^o *περὶ πῶς ποδαπῶν χρησθειῶν*, Oenomaus
philosophus de vanitate oraculorū, Por-
phyrius *περὶ τῶν λόγων φιλοσοφίας*: è Latinis
Cornelius Labeo librum cui titulū fecit,
de oraculo Apollinis Clarij. Sed hos om-
nes hæctenus ſaltem deſiderare licuit. Erit
forſan qui aut aliquem ex illis nobis ali-
quando proferat, aut ſimile argumentum
bono publico elaboratum impertiatur.

HERODOTVS CLEIO.

Μετὰ τὴν ἑξήνοιας τῶν πλεονάζοντων ἀπεπειράτο τὴν
μυθῶν τῶν τε ἐν Ἑλλήσιν, καὶ τῶν ἐν Λιβύῃ, ἑξέπεμ-
ψας ἄλλους ἀγγέλους, τοὺς μὲν εἰς Δελφὸς ἰέναι, τοὺς δὲ εἰς Ἀβας
[vitioſe vulgo Σάβας] τὴν Φωκίαν, τοὺς δὲ εἰς Δωδά-
νην. οἱ δὲ τῶν ἐπέμπτων παρά τε Ἀμφιάρεων καὶ τῶν
Τροφώνιον· οἱ δὲ τὴν Μιλησίους εἰς Βοργχίδας. Ταῦτα
μὲν ἰκῶν τὰ Ἑλλήσιν μυθῶν, εἰς τὰ ἀπέπεμψε

μαρτυροσύνητος Κριστός· Διούσης δὲ πάλαι Ἀμμωνα
ἀπέφυλε δῆλοις χρυσομέτοις.

Stephanus in Τέγυρα.

Κολυμαδίτης ἐν τείτα τῆ Ἑλληνικῶν, ἐστὶ μαρτυρία
Φσοι τῷ Ἰουλιανῶν ἐν Θήβαις, τῷ δὲ Τροφῶνιον ἐν
Λεβαδία, τῷ δὲ ἐν Αἰβάις λεγόμενον ἐν Φωκεσί· τῷ
δὲ κυριώτερον ἐν Δελφοῖς, ὃ καὶ μαλίστ' αἰσιμα-
μῶν τυρηνέων τιμῶν ἐν Τεγύρα.

Idem in Εὐτρησις.

Ἐκλήθη δὲ Εὐτρησις, διὰ τὸ πολλὰς αὐτῶν παρ-
τερον χρῆσασθαι ῥύμης, ὡς Ἐπαφρόδιτος, ὁ καμῆ-
της, Εὐτρησίτης· ἀφ' ὧ Ἀπόλλων Εὐτρησίτης· καὶ ἰερεῖν
αὐτῶν, καὶ μαρτυρίων ἐνδοξότατων.

Strabo lib. xvi.

Καὶ οἱ γε δευχῶσι τῷ πάλαι τῶν θεῶν ἐφορέσθων
μαλλον καὶ ἐσεμνῶν, καὶ δευχῶσι καὶ ὁ χρυσομε-
τος ἡν ἴσως πολὺς, καὶ πρὸς εἰς μὲν Δαδαῖον, ὅπως

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βασιλῆος ὑπακούση,
συμβέλλω τῶν Διὸς χρῶματος· εἰς δὲ Δρυφῶσι τῶν ἐκ-
τεθέντων παῖδα μαρτυρῶν μαρτυρῶν

Εἰ μηκέτ' εἶη. ----- αὐτὸς δὲ ὁ παῖς

Ἐπειχε τοῖς τεκόντας ἐκ μαρτυρῶν θεῶν

Πρὸς δῶμα Φοίβης.

Suidas

Suidas.

Ο Απόλλων ἑσποφίτης ὄσι τῶ πατρὸς, καὶ παρ
 οὐκείνσ λαμβανί τῆς μαντείας, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
 ἐκφέρει.

Clemens Alex. περὶ βεπτικῶ λόγῳ.

Ἀδύτα τίνω ἄττα μὴ πολυπραγοῦσθε, μηδὲ
 βαράθρον τόματα τερατείας ἐμπλεα, ἢ λέβητα Θε-
 σασφαῖον, ἢ τρεῖ ποδα Κιρραῖον, ἢ Δωδωναῖον χαλ-
 κείον. Γεράνδρον δὲ ψάμμοις ἐρήμης τετιμημένον, καὶ
 ὁ αὐτὸν μαλίσον αὐτῆ δρυὶ μεμῶρασμένον, μύθοις γεγι-
 οραῖσι κατὰ λείφατε. σείνηται γαῖν καὶ ἡ Κασαλίας
 πηγῆ, καὶ Κοροφῶνος δῆνη πηγῆ, καὶ τὰ δῆνα ὁμοίως
 τέτυκκενά μετὰ μαντικῆ· καὶ δὴ τῶ τῶφε κενά ὄψε μὲν
 ὄμψ δὲ οὖν διεληλέκται, τοῖς ἰδοῖς σίωκερβύσαιπα
 μύθοις. διήγησται ἡμῖν καὶ τῆς δῆνης μαντικῆς, μάλλον ὅ
 μαιικῆς, τὰ ἀχρησα χρησῆρια· τὸ Κλάειον, τὸ Πύθιον, τὸ
 Διδυμέα, τὸ Ἀμφιέρεω, τὸ Ἀπόλλω, τὸ Ἀμφίλοχον· εἰ δὲ
 βάλει, καὶ τερασκόποις καὶ οἰανόσκόποις, καὶ τοῖς ονειρῶν
 κριταῖς τοῖς ἀνέροισι σίω αὐτοῖς. εἴπον δὲ ὁμοδ, τῶ τῶ τὸ
 Πύθιον, τοῖς δὲ βεσμαίνταις ἀγων καὶ κριτομαίνται, καὶ
 τοῖς ἐπὶ τῶ τῶ τοῖς πολλοῖς τετιμημένους ἐλασμιμύθους.
 καὶ μὲν, ἄδύτα Αἰγυπτίων, καὶ Τυρρίων νεκρομαν-
 τεῖα, σῶτε τῶ τῶ δεδδοσαν. μαιικῆ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἀδελφῶν ἀπίτων βεφισῆια καὶ πλαῖης ἀκράτου κυ-
 βόληια.

DE ORACVLIS IOVIS
Dodonai & Ammonis.

Herodotus Euterpe.

Τὸ δὴ μαντήιον ὃ ἐν Δωδώνῃ νερόμιστο ἀρχαιότα-
τον ἦ ἐν Ἑλλήσι χρησθείων ἐστίν. καὶ ἰὼ τ' ἕξονον τῶτον
μοῦνον. *Et mox:* Χρησθείων δὲ πέρι τ' τε ἐν Ἑλλήσι
καὶ τῶ ἐν Λιβύῃ τόνδε Αἰγυπτίοι λόγον λέγουσι. ἔφασαν
οἱ ἱερεῖς τ' Οἰθαγέος Διός, δύο γυναικῶν ἱρήνας ἐκ Θη-
βέων ἕξα ἡμίαια ὑπὸ Φοινίκων, καὶ τῶν μὲν αὐτέων
πυθιάσαι ἐς Λιβύην ἀφῆθησαν, τῶν δὲ ἐς τοὺς Ἑλλήνας.
ταύτας ὅσας γυναικῶν ἐστίν. τὰς ἰδρυσαμένης τῆ μαν-
τήια παρὰ τὰς ἐν τοῖσι εἰρημόμοισι ἔδνεσι. εἰρημόμοι δὲ μὲν
ὄχθηεν ἔτι ἀβρεκέως ὀπισθάμοροι λέγουσι, ἔφασαν παρὰ
ταῦτα ζήτησαι, μεγάλῳ ἀπὸ σφέων ἡμέρα τ' γυναι-
κῶν τυτέων· καὶ ἀνδρῶν μὲν σφείας ἔδνεσσι ἡμέ-
ρας, πυθιάσαι δὲ ὑστερον ταῦτα παρὰ αὐτέων ἕξα ἡμίαια
ἔλεγον. ταῦτα μὲν νῦν τῶν ἐν Θήβησι ἱερέων ἤκουον. τὰ
δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ παρμαθήτες, δύο πελιδάδας
μεγαλήνας ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων ἀναπαυμένης, τῆ
μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, τῆ δὲ παρὰ σφείας ἀπικέσθαι.
ἰσομόμοι δὲ μὲν ὅτι φησὶν, ἀνδράξασθαι φωνῆ ἀνδρα-
πίνη, ὡς χρεῶν εἴη μαντήιον αὐτέσι Διός ἡμέρας, καὶ
αὐτέσι ὑπολαβῆν ἔθον ἐστίν. ὃ ἐπαγγήμομοι αὐτέσι, καὶ
σφείας ἐκ τούτου ποιῆσαι. τῶν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας οἰχμέ-
νῳ πε-

νίω πελάγῃα, λέγρουσι Αμμωνος χρησθήριον κελύσσει
 τοῖς Λίβυσι ποιεῖν. ἔστ δὲ καὶ τὸ τοῦ Διός. Δωδωναίων δὲ
 αἱ ἱρήϊαι (τῆν τῆν ἀρεστυτάτη ἔνομα ἰὺ Γεωμύρεια, τῆ
 δὲ μετ' αὐτὴν Τιμύρεια, τῆ δὲ νεωτάτη Νικηφόρη) ἔλε-
 γρου τῶντα. σῶωμολόγηον δὲ σφι καὶ διῆοι Δωδωναῖοι οἱ
 περὶ τοῦ ἱερόν. *Es qua sequuntur.*

Strabo libro VII.

Χαόνες καὶ Μολοθηοὶ ἐνδοξότατοι, ἀφ' οὗ ἀρχαί
 ποτε πάσης τῆς Ἡπειρώτιδος, καὶ ἀφ' οὗ ἀρχαὶ τούτοις
 εἶ) ὅτι Δωδάνη μολύβιον, παλαμόν τε καὶ ὀνομασόν ὄν.

Ibidem.

Ἐκλέγουσι δὲ πως καὶ τὸ μολύβιον ὅτι Δωδάνη, κα-
 θάρ' ἄλλα.

Hermeias philosophus.

Περὶ τῆ Δωδωναίης μολυβείας ἀφόρα εἰσὶ τὰ
 ἱστοροῦντα· ἔστ μὲν γὰρ παλαιότατον τῆν Ἑλλήνων
 μολυβείων. λέγρουσι δὲ, οἱ μὲν ὅτι δρυὸς ἰὺ ἐκείνῃ μολυβί-
 οισα, οἱ δὲ ὅτι ἀεισεραί· ὅ δὲ ἀληθῆς, ὅτι γαυῶνες ἦ-
 σαν ἱερεῖαι αἱ μολυβύσσαι, δρυὶ τῆ κεφαλῇ σφερόμεναι,
 αἱ τίνες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τῆ ὀνόμα-
 τος τίνες πλατηγίντες, ὑπόπλησαν εἶ) ἀεισεραῖς τὰ
 μολυβύσσαις. ὅτι δὲ καὶ τὴ κεφαλῇ δρυὶ κατεσρέφοντο,
 ἴσως ἀφ' οὗ τὸ εἰρήκασι καὶ τὴ δρυὶ μολυβύειν. ἔστ δὲ Διός
 ὁ μολύβιον. ὅ δὲ ἐν Διήφοις, Απόλλωνος. εἰκότως οὖν
 ἀμφοτέρω παρέλαβον ὡς συνηγῆ τὰ μολύβια. καὶ γὰρ ὁ
 εἶ ἡ

Ἀπόλλων ὑπουργὸς λέγεται τῆς Ἑ^τ Διὸς θυμουργίας, καὶ
πολλάκις, εἰ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀσαφὲς εἶναι ὅ τῃ Δωδωναίᾳ
χρησμός, ἀπήεσαν εἰς τὸν ἐν Διὶ φοῖς, χρησόμενοι τὴ βί-
λεται ὅ τῃ Διὸς χρησμός. καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἐξηγήσατο
πολλάκις ὁ Ἀπόλλων. ἐνθουσιῶσαι μὲν οὖν καὶ μαρτυρο-
μεθαί αἱ ἱέρειαι, πολλὰ ἀηρηγέτοιω τοῖς ἀνθρώποις παρ-
λέγουσαι τὰ μέλλοντα καὶ παρθεροφουόμενα. Ἐφεροῦσαι
ὅμοιαι ἦσαν ταῖς δι' ἄλλας γυναιξίν.

Suidas.

Δήμων φησὶν, ὅτι ὁ Ἑ^τ Διὸς μαρῖνον ἐν Δωδωνῇ λέ-
εσται ἐν κύκλῳ παρῆλπαται, τοῖσι δὲ φαῖν ἄλλη-
λοις, καὶ κραθέντος Ἑ^τ ἐνός, ἠχθὲν ἐκ ἀλαδοχῆς παρῆλπαται,
ὡς δὲ πολλῶ χρόνῳ γίνεσθαι τὴ ἠχθὲς τὴ παρῆλπατον. Ἀριστο-
τέλης δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων, δύο φησὶ φύσεις εἶναι,
καὶ ὁπίω Ἑ^τ ἐτέρῳ λέβητα, ὅτι πατέρη δὲ παῖδα κρα-
θῆναι μάστιγα, ἥς τοῖς ἱμαῖται χαλκείους ὄντας σπειρομένους
ὑπὸ ἀέμου τὰ λέβητα παρῆλπαται, τὴ δὲ τυφλομένον
ἠχθὲν.

Et statim.

Δωδωνή πόλις ἐν τῇ Θεσσαροφιδί Πελοποννήσῳ, ἐν
ἧ ἴσατο δριῖς, ἐν ἧ μαρῖνον ὑπὸ γυναικῶν παρῆλπαται.
καὶ εἰσιόντων τῶν μαρῖνον οὐμῶν, ἐκινῆτο δὲ ἦεν ἡ δριῖς ἠχθῶ-
σα, αἷ δὲ ἐφθῆγοντο ὅτι τὰ δε λέβητὸς ὁ Ζεὺς. Καὶ ἀνδρίας ἴ-
σατο ἐν ὑπὸ ῥάβδον κρατέων, καὶ παρῆλπαται λέβητῳ ἴσατο,
καὶ ἔπαγεν ὁ ἀνδρίας τὴ λέβητα, δὲ ἔῃ ἠχθὲς τῆς ἐναρμόνιος
ἀπέτελετο.

Pausa-

Paufanias in Laconicis.

Περὶ θόντι ὅ ἐν τῷ θέν, ἱερόν ἐστὶν Ἀμμωνος. Φαίνον-
ται ὅ ἀπαρχῆς Λακεδαιμόνιοι μέλισσα Ἐλλιάων χρω-
μαῖοι ὡς ἐν Λιβύῃ μελίβεια. λέγεται ὅ καὶ Λυσάνδρου πο-
λιορκεῖν Ἀφυτὴν ἔν τῃ Πηλοπόννησῳ, νύκτωρ ὅτι φανέν-
τα Ἀμμωνία παρὰ τὴν ὄψιν ὡς ἀμεινον ἐκείνῳ τε ἔσσιτο
καὶ τῇ Λακεδαιμόνιοι, πολέμου παρὰ Ἀφυταίοις παυσά-
μενοις καὶ ἔτω ἔτι πολιορκίαν διέλυσεν ὁ Λύσανδρος, καὶ Λα-
κεδαιμόνιοις τὸ θεὸν σέβειν παροήγαγε εἰς πλεόν. Ἀφυταῖ-
οι ὅ τῆ μῦθον Ἀμμωνία, ἔδεν ἦσαν ἢ οἱ Ἀμμωνίοι Λιβύων.

Stephanus de urbibus.

Ἐστὶ ἡ πόλις Ἀφύτη μελίβειον Ἀμμωνος. *Vide*
Strabonem lib. XVII.

DE APOLLINIS ORA-
culis, Branchidis, Clari, The-
bis, et Delphis.

Herodotus libro I.

Οἱ Κυμαῖοι ἐγνώσαν συμβολῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῶσα
ἔν Βραγχίδῃσι. ἡ γὰρ ἀνῶσι μελιτήιον ἐκ παλαῖο ἰδρυ-
μαῖον, τῶ Ἰωνέσι τε πόρτες καὶ Αἰολέεσι εἰώθησαν χρεῖσθαι.

Strabo libro XIII.

Μετὰ τὸ Προσείδιον τὸ Μιλήσιον ἐξῆς ἐστὶ τὸ μελίβειον ἔν
Διδυμείῳ Ἀπόλλωνος ἔν Βραγχίδῃσι, ἀναβαίνει ὅσον
οἰκτανσάδεκα σταδίους ἐνεπαρήθη ὅ ἐκ τῶ Ἐέρξου, κατὰ
τὴν καὶ τὸ ἄλλο ἱερόν πλὴν ἔν Ἐφέσῳ. *εἰ ιη*

Pausanias in Achaicis.

Κολοφώνιοι ὃ δὲ μὲν ἱερὸν ἔστω Κλάρεα καὶ δὲ μάλιστα
 εἶον ἐκ παλαμοτάτου γινέσθαι νομίζουσιν.

Strabo libro XIII.

Καὶ ἡ Κολοφῶν πόλις Ἰωνικὴ, καὶ δὲ παρὰ αὐτῆς ἀγῶσι
 ἔστω Κλαεῖς Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μάλιστα ἰὺ ποιεῖ παλαμόν.

Scholiastes Apollonij εἰς δὲ ἀτῶν

Ἀργεναυτικῶν.

Κλάρεος πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, καὶ χρησιμὸν ἔστω ἀπὸ Μαντιῶς τῆς Τφρεσίης θυγάτρως κελιδρυμῶν· ἡ ἀπὸ Κλάρεου πῖνος ἥρωος, ὡς Θεόπομπτος. Νέαρχος δὲ φησὶν, ὅτι καὶ κληροῖ Ἀπόλλωνος ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ ἔστω κληροῖ ἕως αὐτῶν ὠνομάσθαι. οἱ δὲ τῶν Θεβαίων γεγραφοῦτες φασὶν, ὅτι παρὰ τὴν ἑπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντιῶν ἡ Τφρεσίης θυγάτηρ εἰς Δῆφοις πεμφθῆσα, καὶ καὶ χρησιμὸν Ἀπόλλωνος ἔξερχιδρυμῶν παρὰ τῆς Ρακίης τῶν Λέβητος ἦν Μνηκωαίω τὸ γένος, καὶ γημαμῶν αὐτῶν (τῶν γὰρ περὶ ἔστω δὲ λόγον, γαμείσθαι ᾧ ἀνὸν σῶναι σῶσιν) πῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα, καὶ καὶ δευτερογενῆσα, ἐδάκρυσε ἀπὸ τῆς πατρὸς πόρθησιν· ἀπὸ ὧν ὠνομάσθη Κλάρεος ἀπὸ τῶν δακρύων. συνηγῆς γὰρ τῶν λῶν, ὡς ὑδρηλῆσι, ἀπὸ τῶν ὑδρηλῶν. λέγεται καὶ καὶ κληροῖ ἀναβλῆσθαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντιῶς καὶ Κλάρεος, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος αὐτῶν κελιδρυμῶν.

Herodotus

Herodotus Vrania.

Οὗτος ὁ Μῦς ἐς τε Λεβιάδειαν ἀπικόμῃνος φαίνεται,
καὶ μιὰ πείσας τῶν ἑπιχρῆων ἀνδρα, καὶ βιῶν
τῶν Τροφώνιον καὶ ἐς Αβας καὶ Φωκέων ἀπικόμῃνος
ὅτι ὁ χρῆσιον. καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας (καὶ Βοιωτῶν)
πρῶτα ὡς ἀπίκετο, τῆτο μὲν τὰ Ἰσημίω Απόλλωνι
ἐχρήσατο (ἐστὶ δὲ, καὶ ἄλλο ἐν Ολυμπίῃ, ἱεῖσι ἀύθι
χρησιείδαται) τῆτο δὲ, ξηόνινα καὶ Ἐθηβαίον χη-
μασι πείσας, κατεχρίμισε ἐς Αμφιαράον. Θηβαίω δὲ
σοσῆνι ἐξέσι μὲν δέεσται ἀύθι, ἔστ.

Scholiastes Apollonij εἰς τὸ ἀ τῶν

Αργναυλικῶν.

Ἰσημιὸς ποταμὸς Βοιωτίας· ἀφ' ἧ Ἰσημίω Απόλ-
λωνος ἱερόν. Strabo libro IX.

Δῆφοι μὲν ἐπιφανέστατοι εἰσὶ τὸ ἱερόν τῶν Γυθίων
Απόλλωνος, καὶ τὸ μὲν δὲν δεχάρον ὄν. εἶγε Αγαμέ-
μνων ἀπ' αὐτῶν χρῆσιείδαται λέγεται ἕκαστος ποιητῶν

Ὡς γὰρ οἱ χησιῶν μνησάτο Φοῖβος Απόλλων

Πυθοῖ ἐν ἡγάτη. Et mox:

Φασὶ δὲ τὸ μὲν δὲν, ἀύθι χησιῶν καὶ βιῶν, ἔμα-
λα δὲ ῥύσομον· ἀναφέρεσται δὲ ἐξ αὐτῶν πνύμα ἐν-
δοσιαστικόν· ἕκασται δὲ ἔσομις τεύποδα ὑψηλόν,
ἐφ' ὃν τῶν Γυθίων ἀναβαίνουσαν, δεχρῆμιω τὸ πνύμα,
ἀποκατῆξιν ἐμμεβά τε καὶ ἀμέβα· ἐντείνην δὲ καὶ ταῦτα
εἰς μέσον ποιητῶν πινὰς ἕκαστωρ γυθίων τὰ ἱερά. Γρῶ-

εἰς iiiij

τίω δὲ Φημονόω φασι ἡμέρας Γυθίαν· κεκλήσθαι ὅ
 καὶ τὴν ἑσπερίαν ἔτω καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς πόλεως. Εἰ.

Ἡ μὲν ὅτι ὁ πλεῖστον τιμὴν ἔχει τὸν ἑσπερίαν ἔχει ὁ χρῆ-
 στήριον σιμῶν, δόξαντι ἀφ' ἑσπερίαν τῶν πρώτων ὑ-
 πάρχων.

Pausanias in Phocicis.

Χρόνος ὅ ὑπερὸν καὶ Γυθίαν τὴν πόλιν, ἢ Διφοῖς μό-
 νον ἐκάλεσαν οἱ ἑσπερίωνες. Item.

Λέγεται ὅ πολλὰ μὲν καὶ ἔχει φορεῖ ἐς αὐτοῖς τοῖς Δι-
 φοῖς, πλείω ὅ ἐπὶ ἐσπερίαν Ἀπόλλωνος ὁ μάλιστα. Φασι γὰρ
 δὴ τὰ ἀρχαιότατα γῆς εἶναι ὁ χρῆσθαι, καὶ Δάφνιν ἐπὶ
 αὐτῶν τῶν ἀρχαίων ἑσπερίαν ἀπὸ τῆς γῆς εἶναι ὅ αὐτῶν τῶ
 αὐτῶν ὁ ἑσπερίαν. ἐστὶ ὅ ἐν Ἑλλήσποσι ποίησις, ὄνομα μὲν
 τοῖς ἑσπερίαν ἐστὶν ἑσπερίαν, Μισσαίαν ὅ τῶν Ἀντιοφῆμου
 ἑσπερίαν οἱ αὐτοῖς ἔπη. πεποιημένον οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς
 Προσιδῶν ἐν χερσὶν καὶ γῆς εἶναι ὁ μάλιστα καὶ τὴν μὲν
 χρῆσθαι αὐτῶν, Προσιδῶν ὅ ὑπερῶν ἐς τὰ μάλιστα
 εἶναι Πύρκων. καὶ ἔπος ἔχει τὰ ἑπη

Αὐτῶν ὅ τῶν σφῶν δὴ πιτυτὸν φάτε μῦθον,

Σὺ δὲ τε Πύρκων ἀμφίπολος κλυτὴ ἐπισημαία.

Χρόνος ὅ ὑπερὸν ὅσα τῆ γῆ μετὰ δὲ Διῶν Θεμίδι ὑπὲρ
 αὐτῆς λέγειται, Ἀπόλλωνα ὅ τῶν Θεμίδος λαβὴν δα-
 ρεῖαν. Προσιδῶν ὅ ἀπὸ τῆς μάλιστα Κολαύρην ἀπιδουῖαν
 Φασι ἀπὸ τῆς ἑσπερίαν Τριζυῶν. Ηκεῖνα ὅ καὶ ὡς αἱρεῖται
 ποιησάντων ἐπιτύχειν ὅ μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγύων
 ἀπὸ τῶ

ὑπὸ τῷ ἀτμοῦ, καὶ ἐμαίθυσαντο εἰς Απόλλωνος. Με-
 γίστη ἢ καὶ πλείων ἐς Φημονόω δόξα ἔστιν, ὡς
 παρὰ μαντις γήροιο ἢ Φημονόῃ εἶπε παρὰ τῆ, καὶ παρὰ τῆ
 ὁ ἐξάμετρον ἦσε. Βοιωτὸν δὲ ἔπιχώρια γυνὴ ποιήσασα ὕ-
 μνον Δελφοῖς, εἶπε κατασιδάσασαί τῃ μαίβον ὅτ' ἔπει-
 τοῖς ἀφικημένοις εἰς Ἰαφρορέων τοῖς ἰεράχοις καὶ Ωλίωα
 τῆτον ἢ καὶ μαίβουσα παρὰ τῆτον, καὶ ἄσση παρὰ τῆτον ὁ
 ἐξάμετρον. πεποίηκε ἢ ἢ Βοιωτὸν τοῖα δὲ

Εἰθά τοι ἄμνητον χρηστήριον ἐκτελέσαντο

Γαῖδες Ἰαφρορέων Παγασὸς καὶ διὸς Αἰγυθῆ.

Ἐπαειμούσα ἢ καὶ ἰεράχοις τῆ Ἰαφρορέων, ἔπι τελευ-
 τῆ ὕμνησεν τὸν Ωλίωα ὀνόμασεν

Ωλίω θ' ὅς γ' ἔμετο παρὰ τῆτος Φοῖβοιο παρὰ τῆτος,

Γράψας δὲ ἔργων ἐπέων τεκλιώατ' αἰοιδῆ.

Οὐ μὲν τοι τά γε ἦκοντα ἐς μνήμιον ἐς ἰερόν τινα, ἐς δὲ
 γυναικῶν μαντεῖα ἀνήκει μόνων.

Iamblichus lib. i. cap. xi. πρὸ τῆ

Πυθαγρείου βίου.

Τῆς Διὸς οἰκίωτατον ἔστι τὸ γένος τῶν γυναικῶν.
 ἐκείνην τιμὴν ἠλικίαν αὐτῆ ὅτι ὄνομα ποιήσασαί τῆ,
 καὶ καλέσασαί τῆ μὲν ἄγαμον κέρει, τῆ δὲ παρὰ τῆ ἀνδρα δε-
 δομένη, νύμφην· τιμὴν ἢ τέκνα γηνησαμένη, μητέ-
 ρα τῆ δὲ παῖδα ἐκ παῖδων ἔπιιδύσαν, καὶ τῆ Δωρικῶν
 εἰς ἄλεκτον, μάταια. ὅ σύμφωνον εἶπὲς τοῖς χρησμάς ἐν
 Δωδάνῃ καὶ Δελφοῖς δηλοῦσασαί τῆ γυναικῶν.

DE TROPHONII

ORACULO.

Suidas.

Τροφώνιος χτ' γῆς ἐν Λεβαδείᾳ χρησθήειον ἢ ὁ κα-
 Λαβάσιον ἐκδύεν σόμιον γάρ τι ἢ ὡς Λαῖα ἀρεῖ διῶα-
 εῖσαι μόνον τῆς ποδῶν χωρήσει. οἱ οὖν τῶν κω χωρῶν μοι,
 ἀγρόσαντες πρῶτον ὡλισμένας ἡμέρας, καὶ χρομή-
 σαντες ἐαυτοῖς ἱερῶ τιμῇ γήματι ἀμφοτέρας ταῖς χερσὶ
 μελιτοῦ τας λαβόντες, ὅ βεσι μάζας μέλιτι διδουμένης,
 ἔπως ἐκείνην ἐπιτὶ σόμιον, καὶ ἀφνίδιον ἠρπάζοντο καὶ
 κατεδύοντο ἐπιτὶ τῆς γῆς. τας δὲ μάζας ἐλάμβανον ἕως
 τῶ μὴ ἀδικηθῆναι ἕως τῆς σίωναίωντων ὄψεων,
 δὴ ἐκείνας αὐτοῖς πρῶτα λαμβανῆν ἐρφύω. πολλοὶ μὲν
 οὖν καὶ αὐθιμερῶν ἀνεπέμφθησαν, δι' ἧς σόμις κατήλ-
 θον, πολλοὶ δ' καὶ εἰς πλείονων ἡμερῶν. ἢ ὅ τ' ἐρφώ-
 νιος Ἐρεσίης παῖς, Λαδελφῶν Ἀγαμήδους. ὅπου ὄφισ ἢ ὁ
 μολιδόμορος, ὃ οἱ καλοικοῦντες πλακρυῶ τας ἔδωμον.

Idem.

Εἰς Τροφώνιος μεμαίνεταί· ἐπιτὶ τῆς σκυθροπῶν
 καὶ ἀγλάτων ἠ παρομῖα Λαίεται. οἱ γὰρ καλαβαίνοντες
 εἰς Τροφώνιος, λέγονται τ' ἐξῆς χρόνον ἀγλάσαι εἶ). τ' ὅ
 Τροφώνιον φασιν ἔχοντα τ' κεφελῶν ἧ ἀδελφῶν αὐτῶ Ἀ-
 γαμήδους, καὶ διωχόμενον ἕως Αἰγῆς, δι' ἧς ἀμῆνον εἰς
 χάσμα ἐμπεισῆν, ἧ δὴ καὶ ὁ μολιδόμος ἔστιν.

De

DE VIRIS ET
feminis fatidicis.

Pausanias Phocicis.

Χρησμολόγους ὃ ἀνδρας Κύπριόν τε Εὐκλσον, καὶ
Αἰτωαῖον Μουσαῖον τ' Αντιοφήμου, καὶ Λύχρον τ' Γαι-
δίνος, τούτους τε γνέσθαι καὶ ἐκ Βοιωτίας Βάκιν Φασὶ
καλέσθαι ἀνδρα ἐκ Νομφών.

Clemens Alexandrinus.

Ἡδὲ δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσιν χρησμολόγοι συχοὶ γεγε-
νέναι φέρονται, ὡς οἱ Βάκιδες, ὁ μὲν Βοιωτός, ὁ δ' Ἀρ-
χάς, πολλὰ πολλοῖς παρὰ γαργύσαντες. τῆ δ' ἘΑἰτωαίης
Ἀμφιλύτου συμβελητῆ καὶ Γφόιστρατος ἐκράττειε τ' τυ-
ραννίδα, τ' καρὲν τ' ἐπιτήσεως δηλώσαντος. σιγάτω γὰρ
Κομήτης ὁ Κρήσις, Κινύρας ὁ Κύπριος, Ἀδμητος ὁ Θεσσα-
λός, Διονύσιος ὁ Καρχηδόνιος, Κλεοφών ὁ Κορίνθιος,
Ἰππώ τε ἡ Χείρωνος, καὶ Βοιωτῶν καὶ Μαντῶν, καὶ τ' Σιβυλλῶν
ὁ Πλήθης, ἡ Σαμία, ἡ Κολοφωνία, ἡ Κυμζία, ἡ Ερυ-
δραία, ἡ Φυτῶν, ἡ Ταραξάειδρα, ἡ Μαχέτις, ἡ Θεί-
αλη, ἡ Θεσσαφίς. Καλέσθαι τε αὐτὸν καὶ Μόψος, οἱ καὶ τ' Ἐ-
Τρωικὰ γέρονται, παρὰ γαργύσαντες ὃ ὁ Μόψος, ὡς αὐτὸν συμ-
πλάσας τοῖς Ἀργοναύταις. Φασὶ δ' εἶναι Μόψου καλου-
μένον μδρτικῶν σὺν Ἄξαι τ' Κυρλεαῖον Βάππον Ἄω-
εστῆος τε ἐν τῷ παρὰ γαργύσαντες, Ἀλκυόνοσ καὶ Κο-
ράντις ἐπαχρόσται τ' Μόψον ἰσορῆ. παρὰ γαργύσαντες ὃ καὶ Πυ-

Θαγόρας ὁ μέγας παρθενῶν ἀεί· Ἀβαρίς τε ὁ Ὑψί-
 βόρφος, καὶ Αλεξάνδρος ὁ Περσικὸς, Ἐπιμειδῆς τε ὁ
 Κρήσιος, ὅστις εἰς Σπάρτην ἀφίκετο, καὶ Ζωγράφος ὁ Μή-
 δος, Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ Ἀκρωτηρίου, καὶ Φορμίων ὁ Λά-
 κων, καὶ μὲν Πολυάρατος ὁ Θάσιος, Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ
 Συρακούσιος· ἔπι τε τούτοις, Σωκράτης ὁ Ἀθηνῶν
 μέγιστος· ἔστι γὰρ μοι (φησὶν ἐν τῷ Θεάγῳ) ὅτι παρὰ
 ἀξάνδρῳ τῷ μοίρῳ παρθενῶν δαμνόνον σημεῖον
 τῶν δὲ ἐστὶ φωνή, ἢ ὅτι αἰχμηταί, ἔπι τῶν ὁ μέλλω
 παρθενῶν, παρθενῶν δὲ ὁδὸς ποτε. Ἐξήκαστος ὁ Φωκίων
 τύραννος, δύο δακτυλίους φορῶν γεσηθῆσθαι, ὡς ἴ-
 φων ὡς παρθενῶν ἀλλήλοισι διαδάνετο τοῖς χερσὶν τῶν παρθ-
 ενῶν ἀπέθανεν δὲ ὁμοῦ δολοφονηθείς, καὶ τοῖς παρθενῶν
 ναύτοισι ἔφωσεν, ὡς φησὶν Αλεξάνδρος ἐν τῇ Φωκίων
 πολιτείᾳ. ἄλλὰ καὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοισι ἀποφθάνων ποτε, γε-
 νομένων τῶν ἀποφθάνων δόξῃ τῶν, Ἐρμῆς τε ὁ Θεβαῖος, καὶ
 Ασκληπιάδης ὁ Μεμφίτης, Τηρεσίας τ' αὖ καὶ Μαντιῶν ἐν
 Θεβαῖσι, ὡς φησὶν Εὐεπίδης, Ἐλενος ἡδὴ καὶ Λασκίων,
 καὶ Οἰνώη, καὶ Βρεῦκος ἐν Ἰλίου Κρήνῳ γὰρ εἰς τῶν Ἡρακλῆ-
 δῶν ἔπιφανῆς φέρει) μαντιῶν, καὶ Ἰακχος δῆμος ἐν Ἰλίδι, ἀφ'
 ἑὸν Ἰαμίδα, Πολυίδος τε ἐν Ἀργεῖ καὶ ἐν Μεγάρῳ, ἔμμε-
 μνηταί ἢ βαρβάρια. Τί μοι Τηλεμον καὶ Ἀλέξανδρος, ὅς Κυ-
 κλώπων μαντιῶν, Πολυφῆμος καὶ Ζεῦ καὶ Τίω Ὀ-
 δυοσέως πλάτων ἢ τῶν Ἀθηνῶν Ὀνομακρίτου, ἢ τῶν Ἀμ-
 φιαρέων, τῶν αὖ τῶν ἐπὶ τῶν ὅτι Θεβας ἐραιδύσασσι
 μῆτις ἢ Ἰλίου δόξῃ παρθενῶν φερόμενον· ἢ

Θεοκλύμερον ἐν Κεφδηλοία, ἢ Τελμησσὸν ἐν Καρία, ἢ
Γόρπον ἐν Σικελίᾳ εἶεν δὲ αὐτὸ καὶ ἕτεροι πρὸς Τούτοις, Ἰ-
δμεν ὁ σὺ τοῖς Ἀργοναύταις, Φημονόη Δῆφίς, Μόρφος ὁ
Ἀπόλλωνος, καὶ Μαΐδης ἐν Γαμφυλία καὶ Κιλικία, Ἀμ-
φίλοχος Ἀμφιαράου ἐν Κιλικία, Ἀλκμέων ἐν Ἀκαρ-
νάσιν, Αἰίας ἐν Δήλῳ, Αεΐσανδρὸς τε ὁ Τελμησσῶς ὁ
σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἡρόδμος. ἥδη δὲ καὶ Ὀρφέα Φιλόχορον
μαίντην ἰσχυρῶς ἠρέσθαι ἐν τῷ πρῶτῳ πρὸς Μαυρικῆς. Θεό-
πομπος δὲ καὶ Εφορος καὶ Τιμαῖος, Ὀρθαγόραν πινὰ μαίντην
ἀναγράφουσι, κατὰ τὸν ὁ Σάμιος Γυθουκλῆς ἐν τελευ-
τῶ Ἰταλικῶν Γάϊον Ἰάλιον Νέπωτα. ἀλλ' οἱ μὲν κλέ-
πται πρῶτες καὶ λήϊσταί, ὡς Φησὶν ἡ γραφή, τὰ πλεῖστα ὁκ-
πρωτηρήσεως καὶ εὐεχόντων πρὸς φηκότες, κατὰ τὸν οἱ
φισιογνωμονοῦντες ἰατρῶν τε καὶ μαίνταις· οἱ δὲ καὶ ὑπὸ
δαμόνων κινηθέντες, ἢ ὑδάτων καὶ θυμιαμάτων καὶ ἀέρος
ποιῶν ὁκλαραζόντες. πρὸς Ἐβραίοις δὲ οἱ πρὸς φηται,
διωάμει θεὸς καὶ ἔπιπνοία. Ἔς.

ORACVLA SVIS LOCIS INSERENDA.

De Sicyonio Hippolyto, ex Plutar. Numa.

Καὶ δὲ αὐτὸ Ἰππολύτοιο Φίλῶν κέρα εἰς δόξα βαίνῃ. *id est.*

Iamq; iterum Hippolyti carū caput aquora sulcat.

Ancaeo, ex Iambl. lib. I. πρὸς τὸ Πυθαγορεῶς βίβλ.

Ἀρχαί, εἰνδύσαι νῆσον Σάμον ἀπὸ Σάμης σε

Οἰκίζῃν κέλομαι· Φυλλὰς δὲ ὀνομάζεται αὐτή. *id est.*

Ancae, maritimam infulam Samum pro Same te

Condere iubeo. haec autem nominatur Phyllas.

Ἀπόλλων πρὸς Πλωτίνε.

Ἀμβροστα Φορμίζιν ἀνάδημα ὕμνον αἰοιδῆς
 Ἀμφ' ἀγλαοῖο Φίλοιο, μελιχρῶτασι ὑφαίνων
 Φωνᾶς δ' ἄφ' ἡμῶν κητάρης χρυσῶν ὑπὸ πλήκτρῳ.
 Κλήζω καὶ Μῦσας ξυλιῶ ὅπα γηρύσαοι
 Γαμφῶνοισι ἰαχῶσι, πῶμαρ μοῖασι τ' ἐρωᾶς,
 Οἶον ἐπ' Αἰακίδῃ ἤσασι χροῖν ἐκλήϊζεν,
 Ἀθανάτων μετρίοισι, ὀμηρεῖασι τ' αἰοιδᾶς.
 Ἀλλὰ γε Μῦσῶν ἰερός χροῖς ἀπύστατον,
 Εἰς ἐν ἐπιπνεύοντες αἰοιδῆς τέματα πάσης.
 Ὑμμῶν καὶ ἐν μέσασιν ἐγὼ Φοῖβος βαθυχάτης,
 Δαῖμον αἴερ' ὃ πάροισιν, ἀτὰρ νῦν δαίμονος ἄση
 Θοφότερῃ πελάγων, ὅτ' ἐλύσαο δεσμῶν ἀνάτης
 Ἀνδρομέης, ρεθῶν ἢ πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ,
 Ρωσάμηνος παρὰ πείδειν ἐς ἠϊόνα νηχέτου ἀκτῆς
 Νῆχε ἐπειγρόμηνος, δῆμου δ' ὑπὸ νόσφιν ἀγέραν,
 Στενέϊξαι καθαρῆς ψυχῆς δίκαιμπεα οἴμην,
 Ἦχε θεοῖο σέλας πρὸς εἰλαμπεται, ἦχε θέμιτες
 Ἐν καθαρῶ ἀπάτερθεν ἀγέσειν ἄθεμῖτου.
 Καὶ τότε μὲν σκαίεσθαι πικρὸν κῦμα δ' ἔυπαλύξαι
 Αἰμοβότου βίοτοιο καὶ ἀσπρῶν ἰλίθων,
 Ἐν μεσάτοισι κλύδωνος, αἰωῖσιν τε κυδοιμοῦ,
 Πολλάκις ἐκ μακάρων φάνθη σκαπὸς ἐγὼ νηχέτων,
 Πολλάκι σείο νόοιο βολᾶς λαξήσιν ἀπαρτοῖς,
 Ἰερμῆας φορέεσθαι ἐρωῆσι σφετέρησιν,
 Ορθοπέσιν ἀνὰ κύκλα καὶ ἄμβροστον οἶμον ἀφρα

Αθανάτοι, θαμνιῶ φαέων ἀκτῖνα προόντες,
 Οὔσισι δέρκεσθαι ἀπαὶ σκεπτής λυγαίης.
 Οὐδέ σε παμπήδω βλεφαρῶν ἔχε νήδυμος ὕπνος·
 Ἀλλ' ἄρ' ἀπὸ βλεφαρῶν πέτρσας κηλῖδα βαρφαί
 Αχλύος, ἐν δίνῃσι φορβύμενος, ἔδρακες ὄσοις
 Πολλά τε καὶ χροῖεντα, τὰ κεν ρέα ἔτις ἰδῶιτο
 Ἀνδρῶπων ὄσοις θφίης μαμήτορες ἐπλῶν.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ σκίῳος μὲν ἔλυσαο, σῆμα δ' ἔλξῃς
 Ψυχῆς δαμμονίης, μεθ' ὀμήγυριν ἔρχεαι ἦδη
 Δαμμονίω, ἐρατοῖσιν αἰαπνείουσιν αἰήταις,
 Εὐθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐνὶ δ' ἴμερος ἀβροῦς ἰδέσθαι,
 Εὐφροσιῶν πλείων καθαρής, πληρέμενος αἰέν
 Ἀμβροσιῶν ὀχετῶν θεῶν ὅθεν ὅθεν ἐρώτων
 Πείσματα, καὶ γλυκερὴ πνοιή, καὶ νήνεμος αἴθρη
 Χρυσείης ἡμεῖς μεγάλου Διὸς ἦχι νέμονται
 Μίνωσ καὶ Ραδάμυθις ἀδελφεοί, ἦχι δίκαιος
 Αἰακὸς, ἦχι Γλάτων, ἱερὴ ἴς, ἦχι τε καλὸς
 Πυθαγόρης, ὄσοι τε χορὸν σπείζαι ἔρωτος
 Αθανάτου, ὄσοι τε ἡμεῖω ξυλιῶ ἐλάχοντο
 Δαίμοσιν ὀλβίοις, οἷσι κέαρ ἐν θαλίῃσιν
 Αἰέν εὐφροσιῶσιν ἰαίνεται. ἄλλὰ καὶ ὄσοις
 Οπλήσας σφριθμοὺς ἀέθλων, μὲν δαίμονας ἀγνοῖς
 Γωλῶε ζαμνῆσι χρυσατάμενος ζωῆσι.
 Στήσωμεν μολπὴν τε, χρεῦ τ' ὀδίνεα κύκλον
 Πλωτίνε μούσῃ πολυγηθέος, αὐτὰρ ἐμοῖο
 Χρυσεῖη κητάρη τῶσον φερέσει δαίμωνι. *id est,*

Immortalem aggredior resonare carminis hymnum, ob aethicam suauem, mellitissimos contextes vocalis citharæ modos, aureo pectine: sed & Musas aduoco, vt communi voce concinant omnifonis modis, & omnifariis harmoniæ viribus: qualem statuisse chorum ob Aeacidem feruntur immortalium furoribus, & Homericiis cantibus. Sed eia Musarum sacer chorus, canamus in vnum conspirantes, vniuersi terminos cantus: in medio autem vestrum, ego Phœbus intonsus Genie, vir prius, at nunc genij consortio diuini accedens, solutus humana iam necessitatis vinculo: ex membrorum procelloso turbine mente robustus ad exors alluionis litus enatas festinans, procul a nefariorum turba: vt insistas animi puri rectissimam viam: vbi dei respicendit fulgor, vbi fas puro in loco procul a nefasto scelere. Et olim quidem salienti vt amaram deuitates vndam sanguisugæ vitæ, tristitumque vertiginum fluctibus in mediis, surdoque tumultu frequenter a diis apparuit tibi ex proximo signum: frequenter tuæ mentis coniectus obliquus tramitibus ferri cupientes, suis immortales viribus ad recti cursus gyros, æternamque vitam sustulerunt: crebros scilicet luminum radios tuis oculis inter obscurissimas tenebras ostendentes. Nec oculos plane tuos fallax occupabat sopor: sed a palpebris excussa graui macula caliginis, dum fluctibus ferebaris, multa oculis & venusta contemplatus es, quæ nemo facile vidit eorum hominum, qui sapientiæ fuerunt indagatores. At nunc vbi solutus inuolucro es, & animæ genialis signum deseruisti, ad concilium geniale contendis, quod amoris interspirat auris: vbi amicitia est: vbi cupido visu mollis, puræ plenus lætitiæ, & semper riuis ambrosiis irrigatus a Deo: vnde sunt amoris retinacula, & dulcis spiritus, & tranquilluss æther aurei generis magni Iouis: vbi agitant Minos & Rhadamanthus fratres: vbi iustus Aeacus: vbi Plato, sacra vis: vbi pulcher Pythagoras, & quicumque chorum statuerunt amoris immortalis, quicumque genus commune cum beatissimis geniis sortiti sunt: vbi animus inter mensas lætitiæ semper hilarescit. Ah beate quam multis exantlatis laboribus ad castos genios abisti, ad vitam stabilissimam profectus. Sistamus carmen, & orbem chori volubilem Plotini Musæ gaudentes. At aurea mea cithara hæc habuit quæ diceret æuum bene agenti.

XPHΣMOI